

عنوان مقاله:

مکان یابی و طراحی استراحتگاههای بینراهی با رویکرد هویت بومی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسن ایزدی - استادیار، دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز،

محمدرضا بذرگر - استادیار، دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز،

پگاه امیدی آلیگر - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

امروزه با توسعه جادهها و خدمات حمل و نقل و افزایش سفر، نیاز مسافران به امکانات و خدمات گوناگون در طول سفر افزایش یافته است. از این رو توجه به ایجاد فضاهای استراحتگاهی بین راهی برای تامین نیازهای مسافران اهمیت زیادی پیدا کرده است. در حال حاضر اگرچه استراحتگاههای بین راهی زیادی در محورهای ارتباطی کشور ساخته شده و مورد استفاده قرار گرفتهاند؛ لیکن بعضاً مکان یابی و طراحی آنها دچار مشکل بوده و فاقد هویت بومیاند. چرا که این استراحتگاهها نه تنها به تقویت بستر خود کمک نمیکنند بلکه سبب ایجاد مناطق متمرکز حومه‌های جدید در طول مسیر میشوند. این پژوهش بر آن است که با بررسی ادبیات موجود در این زمینه و با توجه به شرایط و نیاز کشور و کارکرد استراحتگاههای بینراهی به معرفی رویکردی جدید در ایجاد این فضاها بپردازد. در این مقاله که از نوع توصیفی است ابتدا شرایط و معیارهای انتخاب مکان استراحتگاه‌های بینراهی بررسی و پس از آن به لزوم توجه به هویت بومی و ارتباط فضای بینراهی با اجتماعات محلی در طراحی استراحتگاههای بینراهی پرداخته شده است تا از این طریق بتوان به خلق چنین فضاهایی با هویت بومی برای مسافران جاده‌ها و مردم محلی، با ساختار و کارکرد مناسب دست یافت

کلمات کلیدی:

استراحتگاه بینراهی، هویت، بومیگرایی، طراحی و مکان یابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531557>

